

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Vera Ursu în interesele Întreprinderii Mixte „Rediagro” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă Întreprinderea Mixtă „Rediagro” SRL către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor cu privire la contestarea actului administrativ normativ.

împotriva hotărârii din 22 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-560/24
NR. PIGD 2-24025519-01-3ra-27062024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Instanța de fond: V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru

12 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Vera Ursu în interesele Întreprinderii Mixte „Rediagro” Societate cu Răspundere Limitată

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 5 martie 2024, Întreprinderea Mixtă „Rediagro” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor cu privire la anularea în parte a actului normativ - Regulamentul de stabilire a normelor de certificare sanitară veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar de stat aprobat prin ordinul nr. 57 din 8 februarie 2023 și anume a pct. 85 – 86.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, la 8 februarie 2023 de către Directorul general al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Radu Musteață, a fost emis ordinul nr. 57, prin care a fost aprobat Regulamentul de stabilire a normelor de certificare sanitară veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar de stat.

3. Potrivit scopului stabilit de Regulament, acesta a fost elaborat în baza alin.(4) art. 24 din Legea nr. 221/2008 privind activitatea sanitar-veterinară și a pct.1-4 din Hotărârea Guvernului nr.385/2009 cu privire la unele măsuri pentru organizarea și efectuarea certificării sanitar-veterinare, reglementează normele care trebuie respectate la emiterea certificatelor sanitar-veterinare, precum și asigurarea controlului veterinar, a investigațiilor de laborator și a altor măsuri sanitar-veterinare pentru stabilirea stării de sănătate a animalelor și a inofensivității produselor de origine animală și a altor mărfuri supuse controlului sanitar-veterinar de stat, în vederea protecției sănătății animalelor și a sănătății publice.

4. La 1 martie 2024, prin scrisoarea emisă de Directorul general Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Radu Musteață, a informat agentul economic ÎM „Rediagro” SRL, precum și medicul veterinar Marcel Bejenaru, despre faptul că, în temeiul ordinului nominalizat, și anume în baza pct. 85 - 86, a fost dispusă anularea blanchetelor de certificate sanitar-veterinare nr. SV 0049335 - SV 0049400 în cantitate de 66 bucăți, precum și a fost suspendat dreptul de semnare și eliberare a certificatelor sanitar-

veterinare pentru medicul veterinar Marcel Bejenaru, pe o perioadă de până la 6 luni.

5. Notează că, potrivit pct. 85 – 86 din Regulament, Agenția se angajează să efectueze verificările necesare pentru prevenirea emiterii certificatelor sanitar-veterinare false sau eronate, întocmirea și utilizarea frauduloasă a certificatelor pretinse a fi emise în baza actelor normative sanitar-veterinare. În cazul depistării unor încălcări sau utilizări în scopuri frauduloase, Agenția este în drept să retragă dreptul de emitere a certificatelor pe o perioadă de până la șase luni persoanei care anterior a avut acest drept. În astfel de cazuri, Agenția este în drept să sesizeze organele competente privind încălcările depistate.

6. Susține reclamantul că, prevederile pct. 85 – 86 din Regulament, care au servit ca temei de drept pentru anularea blanchetelor certificatelor sanitar-veterinare și suspendării dreptului de a emite certificate pe un termen de 6 luni, sunt reglementări care intră în contradicție cu prevederile legale, urmând a fi revizuite și anulate.

7. Menționează că, prin depunerea acțiunii, reclamă vătămarea drepturilor sale recunoscute de Constituție, prin lezarea activității economice și crearea artificială a unor impedimente care determină sistarea completă a veniturilor persoanei juridice.

8. Argumentează că, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, prin adoptarea pct. 85 – 86 din Regulament, a exercitat în mod arbitrar dreptul discreționar, arogându-și competențe care depășesc atribuțiile Agenției, expres prevăzute de Hotărârea de Guvern nr. 14 din 11.01.2023 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

9. În acest sens, prin adoptarea unor norme care oferă dreptul de a retrage un drept permisiv de a emite certificate sanitar-veterinare, Agenția își arogă dreptul a sista activitatea de întreprinzător al agentului economic, or, ultimul este în imposibilitate de a- și desfășura activitatea fără deținerea certificatelor corespunzătoare.

10. Opinează că, retragerea dreptului de a emite certificate pe o perioadă de până la 6 luni, reprezintă o sancțiune disciplinară care poate fi aplicată medicului veterinar în condițiile exclusiv prevăzute de Legea nr. 121 din 9.07.2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, care prevede în mod expres care este organul abilitat cu asemenea drept și care este procedura corespunzătoare.

11. Invocă că, pct. 85 – 86 din Regulament sunt în contradicție cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, care statuează că Guvernul aprobă, în limitele legii, procedura amănunțită și cerințele de solicitare, eliberare și retragere/anulare a unui certificat, cu indicarea particularităților de procedură și a condițiilor în cazul în care un certificat se acordă în mod diferit în funcție de specificul obiectului și/sau subiectului.

12. Precizează că, Agenția, în cazul de față, a preluat toate pârghiile Guvernului și în lipsa unei hotărâri, pe lângă faptul că nu a indicat particularitățile de procedură de retragere/anulare a unui certificat, a decis a se investi cu competențe de retragere a certificatelor.

13. Afirmă că, retragerea dreptului de a emite certificate pe o perioadă de până la 6 luni, reprezintă o sancțiune de natură contravențională/penală, urmând a fi aplicată în cazuri excepționale, cu respectarea tuturor garanțiilor procedurale a persoanelor interesate.

14. Declară că, neexplicarea procedurii și mecanismului de aplicare a unei asemenea sancțiuni față de persoana vătămată în drepturi, caracterizează un arbitrar în activitatea administrativă desfășurată de Agenție, cu depășirea vădită a dreptului discreționar și al proporționalității.

15. De asemenea, prin prisma criteriilor de calitate a legii, uzarea cu formulări „în cazul depistării unor încălcări sau utilizări în scopuri frauduloase”, fără stabilirea acțiunilor sau a inacțiunilor care constituie încălcări, permite aplicarea sa neadecvată și comportă un caracter discreționar. Astfel, necunoscându-se care sunt încălcările sau care este acel scop fraudulos, această sintagmă lasă loc de interpretări subiective, iar subiecții individuali ai relațiilor reglementate pot proceda uneori în corespundere cu propriile percepții și interese.

16. Indică reclamanta că, dispozițiile stipulate la pct. 85 – 86 din Regulament oferă posibilitatea Agenției de a sista în mod arbitrar activitatea agentului economic în privința căruia s-a retras dreptul de a emite certificate sanitar-veterinare, ceea ce vine în contradicție cu criteriul de accesibilitate al legii prevăzut de art. 23 din Constituție, precum și jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, care impune ca normele adoptate de autoritățile publice să fie inclusiv suficient de precise și previzibile.

17. Consideră că, pct. 85 – 86 din Regulament, contravin Legii nr. 221/2007 cerințele sanitare veterinare, condițiile și modul de efectuare a certificării sanitare veterinare, Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, Legii nr. 121 din 9.07.2020 privind

organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, Hotărârii de Guvern nr. 385 din 25.06.2009 cu privire la unele măsuri pentru organizarea și efectuarea certificării sanitar-veterinare, Hotărârii de Guvern nr. 14 din 11.01.2023 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, ceea ce determină caracterul ilegal al acestora și necesitatea de a le anula.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

18. Prin hotărârea din 22 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Întreprinderea Mixtă „Rediagro” Societate cu Răspundere Limitată către Agenția Națională cu privire la anularea în parte a actului administrativ normativ – Regulamentul de stabilire a normelor de certificare sanitară veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar de stat aprobat prin ordinul nr. 57 din 8 februarie 2023 și anume a pct. 85 – 86, s-a respins ca neîntemeiată.

19. În motivarea soluției Curtea de Apel Chișinău, la aspectul invocat de către reclamant privind depășirea competențelor de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, la emiterea actului administrativ normativ contestat a reținut prevederile Anexei Legii nr. 131 din 8.06.2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, art. 24 alin. (4) Legea 221-XVI din 19.10.2007 privind activitatea sanitară veterinară, pct. 7 subpct. 3) și pct. 8 subpct. 16) din Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 14 din 11.01.2023.

20. A notat că, Ordinul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor nr. 57, prin care s-a aprobat Regulamentul de stabilire a normelor de certificare sanitar-veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar-veterinar de stat, a fost emis de o autoritate competentă și anume de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, împuternicirile respective fiindu-i conferite de Guvernul Republicii Moldova, astfel alegațiile reclamantului cu privire la lipsa competenței Agenției au fost respinse.

21. Completul Curții de Apel Chișinău a stabilit că la adoptarea actului normativ contestat, autoritatea emitentă a respectat rigorile legii, actul normativ îmbracă forma cerută întrucât corespunde întocmai scopului punerii acestuia în aplicare, fiind respectată totodată și procedura adoptării acestuia.

22. Adicional, la capitolul respectării procedurii, completul judiciar a reține și argumentele invocate de către reprezentantul pârâtului Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, precum că înainte de adoptarea

Regulamentului, autoritatea publică a consultat opiniile asociațiilor de profil, din care face parte și societatea reclamantă, prin urmare ultimii nu au fost îngrădiți în dreptul de a se expune asupra proiectului actului normativ, evidențiind că reprezentantul reclamantului nu a negat aceste fapte, însă a accentuat că acest fapt nu-l privează de dreptul de a iniția o acțiune în control normativ.

23. Cu referire la argumentul reclamantului precum că, normele contestate și anume pct. 85 – 86 al Regulamentului de stabilire a normelor de certificare sanitar-veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar-veterinar de stat, contravin prevederilor art. 4¹ alin. (1) al Legii nr. nr. 160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător Colegiul a notat că, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor reprezintă o autoritate al administrației publice centrale de specialitate, care se află în subordinea Guvernului în sensul pct. 2 al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 14 din 11.01.2023.

24. A reținut prevederile pct. 7 subpct. 1) al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 14 din 11.01.2023 și pct. 1 subpct. 6 Hotărârea Guvernului nr. 385 din 25.06.2009 cu privire la unele măsuri pentru organizarea și efectuarea certificării sanitar-veterinare, indicând că, normele contestate rezidă în mod direct din prevederile pct. 1 subpct. 6 Hotărârea Guvernului nr. 385 din 25.06.2009, act normativ de o ierarhie mai înaltă, care nu a fost contestat, este în vigoare și produce efecte juridice.

25. A considerat că, reclamantul interpretează eronat prevederile legale, întrucât art. 4¹ alin. (4) Legea nr. 160 din 22.07.2011 presupune necesitatea respectării unei proceduri amănunțite de retragere al certificatului sanitar-veterinar, în condițiile în care actul permisiv este eliberat de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, în situația specificată la pct. 85 – 86 al Regulamentului de stabilire a normelor de certificare sanitar-veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar-veterinar de stat, este prevăzută retragerea dreptului medicului veterinar care emite certificatele sanitar-veterinare, adică retragerea unui drept al subiectului emitent și nicidecum retragerea certificatului propriu-zis, pe cale de consecință dispozițiile citate de către reclamant nu sunt incidente normelor contestate.

26. Totodată a subliniat că, retragerea dreptului de emitere a certificatelor pe o perioadă de până la șase luni medicului-veterinar în sensul pct. 85 – 86 al Regulamentului nu reprezintă o suspendare al activității medicului

veterinar reglementată prin art. 48 Legii nr. 121 din 09.07.2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar și nu se atribuie la o sancționare disciplinară al acestuia, care se aplică în exclusivitate de Colegiul Medicilor Veterinari din Republica Moldova, ci reprezintă mai degrabă o măsură coercitivă pentru nerespectarea normelor de certificare sanitar-veterinară.

27. Mai mult Curtea de Apel Chișinău a reținut că, prevederile Regulamentului într-o manieră certă și clară instituie care este conduita persoanei care anterior a deținut dreptul de emitere al certificatelor sanitar-veterinare care determină retragerea dreptului respectiv, și anume – întocmirea și utilizarea frauduloasă a certificatelor pretinse a fi emise în baza actelor normative sanitar-veterinare, adică introducerea unor date neautentice în conținutul certificatelor.

28. La fel, nu a fost reținută nici poziția reclamantului precum că prin normele contestate îi este afectată activitatea economică, în situația în care prin prisma normelor indicate nemijlocit acestuia nu i-au fost impuse careva restricții, ci mai degrabă acestea s-au răsfrâns asupra medicului veterinar Bejenaru Marcel, care elibera certificate sanitar-veterinare în vederea plasării pe piață al mărfurilor de origine animală de către societatea reclamantă, or după cum a specificat și pârâtul – aceste măsuri au fost necesare în vederea asigurării sănătății publice prin inadmisibilitatea plasării pe piață al produselor ofensive, iar prin urmare, faptele constatate nu-l privează pe reclamant de a contracta un alt medic veterinar, pentru continuarea activității sale.

29. Astfel, completul de judecată a constata că, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege la emiterea Ordinului nr. 57 din 8 februarie 2023, prin care s-a aprobat Regulamentul de stabilire a normelor de certificare sanitar-veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar-veterinar de stat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

30. La 20 iunie 2024, avocatul Vera Ursu în interesele Întreprinderii Mixte „Rediagro” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de recurs împotriva hotărârii din 22 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 22 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie anulat în parte a actului normativ - Regulamentul de stabilire a normelor de certificare sanitară veterinară a mărfurilor supuse controlului sanitar veterinar de stat

aprobat prin ordinul nr. 57 din 8 februarie 2023 și anume a pct. 85 – 86, ca fiind ilegal.

ARGUMENTELE RECURSULUI

31. În motivarea recursului a reiterat cele invocate în cerere de chemare în judecată și suplimentar a indicat că, hotărârea este una arbitrară.

32. Notează că, la caz, instanța a preluat în mod exact poziția expusă de către autoritatea publică pârâtă, fără a oferi răspuns la chestiunile ridicate și indicând că reclamantul interpretează în mod eronat legea.

33. Totodată menționează că, instanța nu a intrat în esența problemelor ridicate, atât timp cât a constatat legalitatea prevederilor expuse la pct. 85-86 a Regulamentului, și care au servit ca temei nu doar pentru suspendarea din funcție, ci și pentru anularea blanchetelor de certificate sanitar-veterinare nr. SV 0049335 - SV 0049400 în cantitate de 66 bucăți.

34. Iar prevederile Legii nr. 160 din 22 iulie 2011 obligă ca autoritățile să adopte normele ce urmează a reglementa procedura de anulare a certificatelor în mod amănunțit, fapt nerealizat de către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

35. În acest sens, concluzia instanței precum că nu este incidentă legea expusă supra, nu poate fi reținută, în condițiile în care autoritatea publică pârâtă a făcut uz anume de aceste prevederi în vederea anulării unor certificate-sanitar veterinare.

36. Constatarea faptului de către instanță precum că retragerea dreptului de emiteră a certificatelor pe o perioadă de până la șase luni medicului-veterinar reprezintă mai degrabă o măsură coercitivă pentru nerespectarea normelor de certificare sanitar-veterinară, nu poate servi ca motiv pentru a lăsa fără examinare această interdicție din perspectiva unei sancțiuni disciplinare, reieșind din gravitatea așa zisei „măsuri coercitive”.

37. Or, în momentul în care instanța ar fi examinat gravitatea „măsurii coercitive”, ar fi constatat că aceasta echivalează cu o sancțiune disciplinară, care poate fi aplicată doar în condițiile săvârșirii unor abateri grave din partea destinatarului acestuia, care se aplică cu respectarea unui minim de garanții și doar în cazuri excepționale.

38. Subliniază că, este inadmisibil ca o autoritate publică centrală să își adopte propriile reguli prin care sfidează legea și privează de activitate un profesionist, fără a-i acorda drepturi minime, însă în cazul de față, instanța a tolerat o asemenea abordare, considerând că Agenția Națională pentru

Siguranța Alimentelor în virtutea „măsurilor coercitive” are tot dreptul să preia toate pârghiile Colegiului deontologic al medicilor veterinari și să instituie în art. 85-86 din propriul Regulament drepturi arbitrare.

39. Soluția pentru depistarea utilizării frauduloase a certificatelor sanitar-veterinare este specificată în Hotărârea de Guvern nr. 385 din 25.06.2009 cu privire la unele măsuri pentru organizarea și efectuarea certificării sanitar-veterinare, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor va refuza eliberarea ulterioară a certificatului sanitar-veterinar.

40. Adică, prin actul nominalizat se expuse în mod cert care este consecința depistării utilizării, în mod fraudulos, sau modificării unui certificat sanitar-veterinar- refuzarea eliberării ulterioare a certificatului.

41. Prevederile din Regulament contestate, excedă limitele impuse prin Hotărârea nr. 385/2009, ceea ce conduce la concluzia că urmează a fi anulate.

42. La fel, prevederile contestate nu corespund pct. 8, subp. 16 al Hotărârii de Guvern nr. 14 din 11.01.2023 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, care indică că în exercitarea atribuțiilor sale, Agenția are următoarele drepturi: să emită, după caz, prescripții și să aplice sancțiuni în temeiul procesului-verbal de control, inclusiv să aplice măsuri restrictive conform Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Alte atribuții Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor nu are.

43. De asemenea indică că, hotărârea vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces.

44. Așa după cum rezultă atât din hotărârea contestată, cât și din acțiunea în control normativ examinată, se invocă că prin adoptarea pct. 85 - 86 din Regulament, se încalcă dreptul la muncă a medicului veterinar Marcel Bejenaru.

45. Totodată, s-a invocat că retragerea dreptului de a emite certificate pe o perioadă de până la 6 luni, reprezintă o sancțiune de natură contravențională/penală, urmând a fi aplicată în cazuri excepționale, cu respectarea tuturor garanțiilor procedurale a persoanelor interesate, iar neexplicarea procedurii și mecanismului de aplicare a unei asemenea sancțiuni față de persoana vătămată în drepturi, caracterizează un arbitrar în activitatea administrativă desfășurată de Agenție, cu depășirea vădită a dreptului discreționar și al proporționalității.

46. Comunică că, Colegiul a subliniat că nu poate fi acceptată poziția reclamantului ÎM „Rediagro” SRL precum că prin normele contestate îi este afectată activitatea economică, în situația în care prin prisma normelor

indicate nemijlocit acestuia nu i-au fost impuse careva restricții, ci mai degrabă acestea s-au răsfrâns asupra medicului veterinar Marcel Bejenaru, care elibera certificate sanitar-veterinare în vederea plasării pe piață al mărfurilor de origine animală de către societatea reclamantă.

47. Astfel, Colegiul a conchis că destinatar direct al prevederilor contestate din Regulament este medicul veterinar Marcel Bejenaru.

48. Chiar dacă actul normativ contestat stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice, acest fapt nu presupune că acțiunea în control normativ este o acțiune „ex-popularis”, ceea ce nu privează instanța să aprecieze necesitatea atragerii unor alți participanți la proces.

POZIȚIA INTIMARULUI

49. Prin referința depusă la 25 iulie 2024, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a solicitat declararea cererii de recurs ca inadmisibilă, iar în eventualitatea reținerii acțiunii spre examinare respingerea acesteia ca neîntemeiată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

50. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

51. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

52. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudicare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudicare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

53. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

54. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 2 mai 2024 recurentului a fost notificată decizia motivată a instanței de apel, prin intermediul poștei electronice, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f. d. 89).

55. Cererea de recurs a fost depusă la data de 20 iunie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

56. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

57. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

58. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

59. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temeii de casare a deciziei recurată.

60. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de avocatul Vera Ursu în interesele Întreprinderii Mixte „Rediagro” Societate cu Răspundere Limitată, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

61. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretenției interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenții argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

62. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

63. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

64. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Vera Ursu în interesele Întreprinderii Mixte „Rediagro” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc